

Abstrakt

Ve své diplomové práci se zabývám tématem sociální práce s ohroženým dítětem. Snažila jsem se tak přiblížit téma těch dětí, které se ocitají v pro ně nebezpečné situaci a také tím, jak se situace dají řešit. Popisuji, co znamená ohrožené dítě a do jakých skupin se dělí. Dále se zabývám problematikou zneužívaných dětí a také syndromem CAN, který je za mě velmi důležitý. Zmiňuji se zde i o poruše attachmentu, která není u nás až tak často brána na zřetel a je za mě důležité o ní mluvit a vědět. Velkou kapitolou v mé diplomové práci je téma systém péče o ohrožené dítě, která obsahuje zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, zařízení sociálně-právní ochrany dítěte, zařízení odborného poradenství, sociálně výchovnou činnost, zařízení pro děti, které potřebují okamžitou pomoc a také výchovně rekreační tábory pro děti. Vyjmenovávám služby, které jsou poskytovány ohroženým dětem a rodinám. Na konci teoretické části se úžeji zaměřuji na téma náhradní rodinné péče a ústavní péče, které jsem si zvolila pro zpracování praktické části. Vzhledem k tomu, jak je téma ohrožených dětí rozsáhlé, zaměřila jsem se na jednu skupinu, aby praktická část přinesla nějaké výsledky.

V praktické části jsem si vybrala skupinu pěstounské péče a dětí vyrůstajících mimo svou biologickou rodinu. Zpracovala jsem pomocí kvalitativního výzkumu rozhovory se sociálními pracovníky a dotazovala se jich na otázky, které se týkají práce s ohroženými dětmi. Součástí rozhovoru byly také otázky na pěstounskou péči, ale i na institucionální péči a jaký má na ně tato péče vliv.

Na konci praktické části uvádím hlavní a vedlejší výzkumnou otázku. V hlavní výzkumné otázce se dotazuji, zda je dle sociálních pracovníků v tomto odvětví dostačující. Sociální pracovníci ji hodnotí kladně a hodnotili, že dostačující je. Otázkou ale zůstává, zda dostačující stačí a co se dá zlepšit. Velkým projektem, který napomáhá této práci, je projekt MPSV o systémovém rozvoji a podpoře nástrojů sociálně-právní ochrany se zaměřením na podporu a rozvoj náhradní rodinné péče. Dalším pozitivem je i vyšší vzdělávání pěstounů, kteří tak mají možnost připravit se kvalitněji na přijetí dítěte do péče. Ve vedlejší výzkumné otázce jsem se snažila zjistit, jaký je největší problém v práci s ohroženými dětmi. Sociální pracovníci se shodli na problémech s kojeneckými ústavu a s neprospěchem v jejich vývinu a poskytnutí základních potřeb v této institucionální péči. Žel není dostatek pěstounů, které by všem dětem mohli poskytnout pěstounskou péči.